

کو

راه بی انتها
 رفیق راه ام کو ؟
 خار دل شب
 ستاره کو فدا ام کو ؟
 مآرود آن گشتی خونده بر اوج
 مهران است این که مآرود
 گشته ام کو ؟
 بکس کس کلونه آید و چون رفت
 گو نه ای کلون و طره ای سید ام کو ؟
 سگه ای از روزگار خونین ندانم
 آن همه لب زنده دار زاده ام کو ؟
 بس که دم خون گرفته با غم دوری
 بکس در این طاقت گشته ام کو ؟

+ + +
 ۱۳۴۸ مکر